

Bibliaóra – 2025. december 11.

Előfohász: „Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen. Mert Isten nem azért küldte el a Fiút a világba, hogy elítélje a világot, hanem hogy üdvözüljön a világ általa (Jn 3,16-17).” Ámen.

Kezdő ének: 311. dicséret: „Szent Ézsaiás így ír Krisztusnak...”

Előima: Istenünk, Te teremtetted ezt a világot a Te Igéddel. Urunk, Te mondtad meg nekünk, mi a jó, mi szolgálja az életet. Mi is szavainkkal befolyásoljuk környezetünket. Az emberek kivirulnak a hozzájuk intézett dicséret segítségével. A szavak elűzik a félelmet, reményt keltenek, bátorítanak. Sok múlik azon, mit és hogyan mondunk. Azonban köszönjük Neked azt, hogy egyedül a Te Igéd marad meg örökké. Örökérvényű szövetséged ott jelenik meg, ahol szükség van rá, és teljesen megragadja az embert. Segíts, hogy közvetítsük beszédedet, hogy elérje, amiért elküldted, mert minden, amit Te mondasz, megfelel a Te akaratodnak. Szólj, kommunikálj velünk, tágyítsd ki szívünket, emlékezz arra, hogyan adtál mindent a szomjazóknak, hogyan adtál inni a szegényeknek, hogyan adtál gyógyszert a sebzett lelkeknek, hogyan vezetted mindazokat, akik engedetlenek voltak Hozzád, de azokat is, akik hűségesen megmaradtak Melletted. Maradj velünk, - kérünk -, és formálj minket, hogy adventünk teljesebb, frissebb, illatosabb legyen a Te jelenléted által. Az Úr Jézus Krisztus nevében kérünk, hallgass meg minket. Ámen.

Textus: Ézsaiás próféta könyve 55. része: *„Ti szomjazók mind, jöjjetek vízért, még ha nincs is pénzetek! Jöjjetek, vegyetek és egyetek! Jöjjetek, vegyetek bort és tejet, nem pénzért és nem fizetségért! Miért adnátok pénzt azért, ami nem kenyér, fáradozásotok jutalmát olyanért, amivel nem lehet jóllakni? Hallgassatok rám, és finomat ehettek, élvezni fogjátok a kövér falatokat! Figyeljetez rám, jöjjetek hozzám! Hallgassatok rám, és élni fogtok! Örök szövetséget kötök veletek, mert a Dávid iránti hűségem rendíthetetlen. Tanúvá tettem őt a népek között, fejedelemmé és parancsolóvá a nemzetek fölött. Te pedig olyan népet hívsz, melyet nem is ismersz, és olyan népek futnak hozzád, amelyek nem ismertek: Istenednek, az Úrnak dicsőségére, Izráel Szentjének dicsőségére, hogy fölékesítsen téged. Isten Keressétek az Urat, amíg megtalálható! Hívjátok segítségül, amíg közel van! Hagyja el útját a bűnös, és gondolatait az álnok ember! Térjen az Úrhoz, mert irgalmaz neki, Istenünkhöz, mert kész megbocsátani. Bizony, a ti gondolataitok nem az én gondolataim, és a ti utaitok nem az én utaim – így szól az Úr. Mert amennyivel magasabb az ég a földnél, annyival magasabbak utaim a ti utaitoknál, és gondolataim a ti gondolataitoknál. Mert ahogyan az eső és a hó lehull az égből, és nem tér oda vissza, hanem megöntözi a földet, termővé és*

gyümölcsözővé teszi; magot ad a magvetőnek és kenyeret az éhezőknek, ilyen lesz az én ígém is, amely számból kijön: nem tér vissza hozzám üresen, hanem véghezviszi, amit akarok, eléri célját, amiért küldtem. Bizony, örömmel vonultok majd ki, és békességben vezetnek titeket. A hegyek és a halmok vígan ujjonganak előttetek, és a mező fái mind tapsolnak. A tövis helyén boróka nő, a csalán helyén mirtusz nő. Az Úr dicsőségére történik ez: örök jelként, amelyet nem lehet eltörölni.

Szeretett Testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

A mai napon Ézsaiás próféta könyvének 55. részéhez érkezünk, ahhoz a csodálatos fejezethez, amelyet sokan az „evangélium Ézsaiásnál” szakasznak is neveznek. Ez a fejezet mintha egy nagy, tárva-nyitva hagyott kapu lenne — Isten maga hívja népét, hív minket: **„Hajtsátok ide füleiteket, és jöjjetek hozzám! Hallgassatok, és élni fogtok (Ézs 55,3)!”**

1. Isten hívó szava: „Hajtsátok ide füleiteket!”

Testvérek, Isten első szava nem az, hogy: rohanjatok, csináljatok, teljesítsetek, hozzátok valamit. Hanem az, hogy: **figyeljetek!** A minket körülvevő világ ma talán soha nem volt olyan zajos, mint most. Hírek, értesítések, vélemények, elvárások, üzenetek, e-mailek, utasítások, rendelkezések, zúdulnak ránk reggeltől estig. A figyelmünk lett a legnagyobb kincsünk. Ezért olyan fontos kérdés: **Hol van a fülünk a hét folyamán? Mire figyelünk? Mit engedünk be a szívünkbe és az elménkbe?** Sokszor azt gondoljuk: időt kell szakítani néha Istenre. Pedig a próféta szava ezt teljesen megfordítja bennünk. Nem az a cél, hogy *néha* töltsünk időt Istennel, hanem hogy **megtanuljunk úgy élni, hogy ne akarjunk időt tölteni Nélküle.** Ez két teljesen különböző életforma. Isten hívása ma is így hangzik: *„Hallgassatok, és élni fogtok.”* Életet akkor találunk, ha az Úr hangja a mindennapjaink része lesz, nem csak vasárnapé.

2. „Ti szomjazók, jöjjetek a vízhez!” – Mire szomjazik ma az ember?

A próféta második hívása: *„Gyertek, akik szomjaztok (Ézs 55,1)!”* A testi szomjúság egyértelmű érzés. De a lelki szomjúság néha név nélkül marad. A mai ember szomjazik — csak nem mindig tudja, mire: szomjazik a békességre egy feszült világban, szomjazik a bizonyosságra a bizonytalan időkben, szomjazik az elfogadásra, a szeretetre, szomjazik az értelmes, célt hordozó életre, szomjazik arra, hogy valaki kimondja: **„Fontos vagy. Számítasz.”** És Isten pontosan erre mondja: **„Nálam megelégedést találtok.”** Nem embereknél, nem a teljesítménynél, nem a sikereknél; hanem Nála. A világ sokszor csak ígér, de nem lakat jól. Isten viszont betölti a szomjat: Jézus Krisztus maga az élő víz.

3. Milyen a mi Istenünk?

Ebben a fejezetben Isten önmagáról ad képet, nem olyat, amilyennek mi elképzeljük, hanem amilyen valójában. **Isten bizonyosságot ad.** Azt mondja: „Örök szövetséget kötök veletek (Ézs 55,3).” Manapság minden változik: árfolyamok, körülmények, munka, egészség, kapcsolatok. Isten ígérete azonban biztos. Nála nem kell félnünk attól, hogy visszavonja, amit adott.

Isten gondoskodik

Ézsaiás úgy fogalmaz: népeket ad, fejedelmeket ad, vagyis Ő irányít, ő tartja kézben a történelem szálait. Ahogyan mi gondolunk arra, aki fontos nekünk, úgy gondol ő is ránk. Milyen csodálatos igazság ez: **Isten gondol ránk! Mi fontosak vagyunk Neki!** Nem közömbös neki, mi történik velünk. Látja a könnyeinket és hallja a sóhajtásainkat.

Isten önmagát adja

A legnagyobb ajándék nem az áldás, hanem az, aki adja az áldást. Ő önmagát adja nekünk. Jézus Krisztusban ezt teljesen megértjük: Isten nemcsak ajándékokat hozott, hanem saját életét adta értünk.

4. A kegyelem órája – még tart, de egyszer vége lesz

Ézsaiás így figyelmeztet: „Keressétek az Urat, amíg megtalálható, hívjátok őt, amíg közel van (Ézs 55,6)!” Ez nem fenyegetés, hanem szerető figyelmeztetés. A kegyelem órája megnyílt, ma is tart. De az idő nem „majd jön”, hanem **folyamatosan megy**. Viszont egyszer megáll.

Ezért mondja a próféta: aki kész elhagyni a gonosz útját, aki kész feladni a bűnös gondolatait, aki visszatér az Úrhoz, annak Isten bőségesen megbocsát. Nem szűkösen. Nem kellettlenül. Hanem **bővelkedik a megbocsátásban**. Aki keresi őt, aki vágyik utána, azt nem taszítja el.

5. Isten Igéje nem tér vissza üresen

A fejezet csúcspontja ez a mondat: „Így lesz az én ígém is... nem tér vissza hozzám üresen, hanem véghezviszi, amit akarok (Ézs 55,11).” Ezért imádkozunk. Ezért hirdetjük az Igét. Ezért olvassuk otthon is. Mert az Ige **működik**: békességet teremt ott, ahol eddig feszültség volt; reményt gyújt, ahol félelem uralkodott; tisztít, ahol bűn volt; gyógyít, ahol seb volt; örömet fakaszt ott is, ahol már semminek nem láttuk értelmét.

Az Ige olyan életet teremt bennünk, amely:

- **örvendezni tud,**
- **békességgel él,**
- **gazdag és áldásos,**

- és végül elvezet a **végző lépcsőfokig: az örök életig.**

6. A válasz – elindulni Isten felé

Testvérek, Isten hívása nem maradhat válasz nélkül. Ő hív: „Jöjjetek!”

A kérdés: elindulunk-e?

Ha odahajtuk fülünket...

ha hozzá visszük a szomjunkat...

ha elfogadjuk a bocsánatát...ha engedjük, hogy Igéje formálja az életünket...akkor rajtunk is beteljesedik, amit Ézsaiás így foglal össze: **„Örömmel jöttök ki, és békességben vezetnek benneteket (Ézs 55,12).”** Ez Isten szeretetének gyümölcse. Ez az Ő hívó szavának ereje. Ez az Ő Igéjének hatalma. **Ámen.**

Közenék: 321. dicséret 7. verse: „Kereslek, Uram, engem, te is keress...”

Textus: Apostolok Cselekedetei 24.fejezet 1-9. versei: *„Öt nap múlva azután lement Anániás főpap néhány vénnel meg egy Tertullusz nevű ügyvéddel, és panaszt tettek a helytartónál Pál ellen. Amikor behívták, Tertullusz így kezdte vádolni: Nagy békességet biztosítasz számunkra, nagyra becsült Félix, és üdvös változások történnek népünk javára a te gondoskodásod folytán. Ezt mindenkor és mindenütt teljes hálával ismerjük el. De hogy hosszan ne fárasszalak, kérlek, hallgasd meg rövid beszédünket jóindulattal. Mi ugyanis megállapítottuk, hogy ez az ember valóságos pestis, lázadást szít a földkerekségen élő valamennyi zsidó között, és a názáreti irányzat feje. A templomot is meg akarta szentségteleníteni, de elfogtuk, és a mi törvényünk szerint akartuk elítélni. Lisziász ezredes azonban odajött, erőszakkal kivette őt a kezünk közül, és azt parancsolta, hogy vádlói hozzád jöjjenek. Magad is tudomást szerezhetsz mindarról, amivel vádoljuk, ha őt kihallgatod. Csatlakoztak ehhez a vádhoz a zsidók is, és bizonygatták, hogy mindez valóban így van.”*

Kedves Testvérek az Úr Jézus Krisztusban!

1. A harc, amely nem csillapodik – mit mutat meg rólunk?

A főpap és kísérete nem adja fel Pál üldözését. A jeruzsálemi vallási vezetők számára Pál már nem egyszerű teológiai ellenfél: személyes, megátalkodott ellenállás tárgya. Még akkor is utánamennek Cézareába, amikor a természetes határok – a város távolsága, vagy épp a tisztátalansági törvények – már visszatarthatnák őket. A főpap átlépi Félix helytartó házána küszöbét, amivel a törvény értelmében tisztátalanná válik, ám ez sem számít: fontosabbnak tartja a bosszút, mint a hithez való saját hűségét.

A kérdés, amely előttünk áll: *Mi mire vagyunk képesek, amikor úgy érezzük, igazunk van? Mi mindent vagyunk hajlandók megtenni saját igazságérzetünk védelmében – akár Isten parancsaival szemben is?*

Sokszor épp a „szent meggyőződés” mögé bújik a düh, a féltékenységek, az irigység vagy a sértettség. A főpap története arra mutat rá, hogy a hitbeli meggyőződés mögé rejtett személyes indulat könnyen eltorzítja az ítélőképességet. Másokkal szemben pedig – amikor ellenfélként tekintünk valakire – hajlamosak vagyunk messzebbre menni, mint ameddig Isten valójában engedné. Ezért fontos önvizsgálatot tartani: **a harcom az igazságért folyik, vagy valójában csak önmagamért?**

2. A hízélgés, mint eszköz – Tertullusz beszédének csapdái

Tertullusz ügyvédként érkezik, profi, gyakorlott szónok, aki tudja, hogyan kell valakit „megnyerni”. Beszédét hízélgéssel kezdi, amittől már az első mondatában világos: **nem az igazságot, hanem a kedvező ítéletet keresi.**

A hízélgés azonban mindig kétes eszköz. A Példabeszédek könyve két helyen is figyelmeztet: **„Aki figyelmezteti az embereket, az végül kedvesebb lesz annál, aki csak hízeleg.”** (Péld 28,23) **„Aki hízeleg felebarátjának, hálót vet annak lába elé.”** (Péld 29,5)

A hízélgés valójában önző kommunikáció: nem a másik ember építését szolgálja, hanem saját céljaink érvényesítését. Tertullusz jól tudja, hogy Félix nem volt kedvelt helytartó. A római uralom és a zsidó vezetők között soha nem volt baráti viszony. A hízélgés tehát nem őszinte, csupán eszköz.

Mit tanít ez ma nekünk? Így az igazság nem épülhet hazug szavakra. Aki hízélgést használ, valójában gyengeséget palástol. A bölcs vezető – Félixhez hasonlóan – átlát a manipuláción, és tudja, mi van a színfalak mögött. Tertullusz módszere figyelmeztet: **ha túl szép szavakkal találkozunk, érdemes megvizsgálni, mi a valódi cél.**

3. Az átlátszó vádak és az igazság ereje

A vádak sorában Tertullusz különös hangnemet üt meg. Nem beszél Jézusról, csak a „názáreti szektáról”. Pált „dögvésznek” nevezi – olyan személynek, aki ragályos bajt terjeszt az egész birodalomban. Ez a kifejezés egyszerre sértő és túlzó. A vádak nem hittételek, hanem politikai vádak. A cél egyértelmű: Pált úgy beállítani, mint aki a római rend ellen lázad.

Tertullusz állításai azonban átlátszóak: Pál apostol nem szított zendülést. A pogányok apostola nem szentségtelenítette meg a templomot. A názáreti Jézus Krisztusról tett bizonyágtétel nem veszélyeztette a birodalmat.

A keresztyénség „názáreti eretnekségként” való bemutatása szintén csak retorikai fogás, olyan címke, amely félelmet és gyanakvást kelt, de nem tartalmaz igazságot.

Félix, római helytartó, bár nem irgalmas, mégis felismeri, hogy ezek a vádak nem állják meg a helyüket. Tudja, ki milyen módszerhez nyúl a hatalom közelében, és azt is, hogy a zsidó főpapok érdeke nem az igazság, hanem Pál elítélése.

A gyakorlati tanulság: Az igazság nem mindig győz azonnal. Sokszor az ármány, a hízélgés és a csúsztatás kerül előtérbe. De Isten előtt az igazság nem veszik el. Az ember ítélete bizonytalan, Istené viszont biztos.

Mit kezdünk ezzel a történettel?

1. **Vizsgáljuk meg saját harcainkat!** Akkor is Isten útján járunk-e, amikor azt hisszük, az igazságért küzdünk?
2. **Kerüljük a hízélgést és az önérdék vezérelte szavakat!** Mondjunk igazat még akkor is, ha az kevésbé tetszetős.
3. **Álljunk meg a vádak és pletykák előtt!** A hamis vádak hangosak lehetnek, de nem erősek. A csendes igazság maradandóbb.
4. **Isten előtti lelkiismeretünk legyen fontosabb a világ előtti elismerésnél!** Pál apostol példája arra hív, hogy a hiteles hit fontosabb minden személyes biztonságnál vagy kényelmi megfontolásnál.

Utóima: Akit a Lélek indít, foháskodjon az elhangzottakért...

Úri ima: Mi Atyánk...

Áldás: „Örök szeretettel szerettelek, azért vontalak magamhoz hűségesen (Jer 31,3).” Ámen.

Ének: 89. zsoltár: „Az Úrnak irgalmát örökké éneklek...”

Füle Lajos: **Advent ez is...**

Advent ez is: ismeretlenekért imádkozom.
Emberekért, kik velem egy kupében
utaznak fázva, kamaszokért, kik kurjongatva jönnek
szembe az úton, a rendőrért, ki világító bottal fáradtan hadonászik.
Bimbózó és hervadó nőkért, magzatokért, félig levőkért,
voltagekért és eljövendőkért. Erősekért, erőtlenekért,
esendőkért, elesettekért, nagyok alázataért,
kicsik reménységéért, betegek gyógyszeréért,
éhezők kenyéréért, népek békeességéért,
világunk öröméért, mindenki egy s igaz Karácsonyáért. Ámen.